

Nr 538

Av herr Keijer m. fl., *om utbyggnad av telekommunikationerna i skärgården.*

(Lika lydande med motion nr 435 i Första kammaren)

Det dubbla boendet blir alltmer utbrett, särskilt i områden där man inom rimligt avstånd har en skärgård med möjlighet att bygga fritidsstugor. Från att ha varit befolkade enbart sommartid har de i allt större utsträckning tagits i anspråk under veckosluten också vintertid.

Detta ökar riskerna av den isolering som ett mycket stort antal av skärgårdens små öar befinner sig i och som blir starkt kännbar då sjukdom eller olyckshändelser av olika slag inträffar. Avsaknaden av telekommunikationer mellan fastlandet och ett stort antal öar i våra skärgårdar utgör en risk för de människor som bor där, vilken blir så mycket mer kännbar som möjligheten att snabbt få läkarhjälp och annan undsättning annars ökat i vårt land.

De större öarna med en bofast befolkning har som regel fast teleförbindelse, men de små öarna och holmarna med endast någon eller ett par familjer är isolerade. Att på konventionellt sätt utrusta dem med telekommunikationer är säkerligen ogenomförbart på grund av både kostnaden och risken för icke acceptabel hörbarhet.

Emellertid har de senaste åren radiotekniken utvecklats snabbt, så att det i dag finns radioutrustningar som är både driftsäkra, billiga i underhåll och lika lätta att hantera som en vanlig telefon och som kan användas för kommunikation. Sjöfartsverket har redan tagit en japansk apparat i anspråk för att upp-
rätta förbindelser mellan fastlandet och den yttre skärgården. Kostnaden för en sådan apparat uppges uppgå till cirka 700 kronor.

Installation genom statens försorg av en radioapparat av sådan typ på ett flertal av öarna i skärgården skulle kunna betydligt öka tryggheten utan att medföra oöverkomliga kostnader. Man måste naturligtvis räkna med att apparaturen inte är helt underhållsfri. En viss risk för skadegörelse kan heller inte uteslutas, men borde kunna begränsas genom lämplig placering av apparaterna. Förslag till placering borde kunna ges av sjöfartsverket, som också lämpligen kunde ansvara för apparaturens underhåll.

För att detta kommunikationsmedel skall kunna utnyttjas effektivt bör apparaturen anslutas till radiostationer med dygnet-runt-passning. I allmänhet torde lotsarnas radio kunna användas. Genom denna förs sedan hjälpbehovet vidare till de organ som kan ställa hjälp till förfogande, vare sig det gäller sjukdom

eller olycksfall eller en familj som plötsligt blivit isolerad av isen och lider brist på livsmedel.

Under hänvisning till vad som anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning av möjligheterna till snabb utbyggnad av telekommunikationerna i skärgården i syfte att bereda befolkningen trygghet.

Stockholm den 27 januari 1965

Augustinus Keijer

Ingemar Mundebo

Erik Grebäck

Cecilia Nettelbrandt